υ. χρ. Παπαδεσπότου
Θεμιστοκλέους 1 Τ141

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Δήμων, Ἑνώσεων, Τραπεζῶν	300
Κοινοτήτων Ἐπαγ. Ὀργαν.	200
Ἰδιωτῶν ἐτησία	50
Ἰδιωτῶν ἑξάμηνος	30
Ἐξωτρικοῦ ἐτησία δολλάρ.	12

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ

Ἔτος Πέμπτον.— Ἀριθμὸς Φύλλου 173 —Ἰδιοκτήτης = ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΝΤΑΗΣ = Διευθυντὴς— Τιμὴ Φύλ. δρ. 1,50

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 30 ΜΑΡΤΙΟΥ 1963

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κύπρου
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 63

ΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΝ

ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΝ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ ΕΩΡΤΑΣΘΗ Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ

Πρωτοφανὴς συμμετοχὴ τοῦ Θεσπρωτικοῦ Λαοῦ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΟΥ κ. ΒΑΣ. ΠΑΝ. ΝΤΑΗ Δημοσιογράφου

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς 142ας ἐπετείου τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας, ὑπῆρξεν ὁμολογουμένως ἀπὸ τοὺς λαμπροτέρους ποὺ ἔγιναν μέχρι σήμερα εἰς τὴν πόλιν μας.

Πλῆθος κόσμου εἶχον κατακλύσει τὰ κεντρικὰ σημεῖα διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὰς ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις.

Ἐφέτος μάλιστα ὁ ἑορτασμὸς συνέπεσεν μὲ ἕνα ἄλλο ἱστορικὸν γεγονὸς τὴν ἐπέτειον τῆς 100ετηρίδος ἀπὸ τῆς ἀναρρώσεως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Θρόνον τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας.

Ὁλόκληρος ἡ πόλις παρουσίαζε χαρμόσυνον καὶ ἑορταστικὴν ὄψιν. Ἡ κυανόλευκος ἐκυμάτιζεν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκραν.

Ὁ ἑορτασμὸς ἤρχισεν ἀπὸ τῆς προτεραίας, ὅπου στὰς 5 μμ. ἐγένετο καταθέσεις στεφάνων εἰς τὸ ἡρῶον ὑπὸ τῶν μαθητῶν Σχολείων, Σχολῶν, Προσκόπων, Ὁδηγῶν καὶ διαφόρων ὀργανώσεων.

Τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας τμήματα στρατοῦ μετὰ ὀχημάτων ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶχον τοποθετηθῆ διάφορα τοπία παριστῶντα τὰ σκλαβωμένα Ἑλληνικὰ χωρία τῆς Βορείου Ἠπείρου διήρχοντο τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τῆς πόλεως.

Τὴν ἑπομένην ἡμέραν μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι, πρόσκοποι καὶ ὁδηγοὶ περιῆλθον τὴν πρωΐαν τὴν πόλιν ἄδοντες διάφορα ἐθνικὰ θούρια σκορπῶντας ρίγη συγκινήσεως.

Περὶ τὴν 10ην π.μ ἐτελέσθη μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς πόλεώς μας δοξολογία χοροστατοῦντος τοῦ ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως κ. Τίτου Καράντζαλη, βοηθουμένου ὑπὸ τοῦ ἱερέως κ. Θ. Λιόλιου. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ καθηγητὴς κ. Σούλης.

Ἐν συνεχείᾳ ἐπηκολούθησε δεξίωσις εἰς τὸ Δημαρχεῖον

Στὰς 3.30 μ.μ. ἐγένοντο πρὸ τῆς Νομαρχίας τὰ ἀποκαλυπτήρια ἀναμνηστικῆς στήλης εἰς μνήμην τοῦ δολοφονηθέντος ὑπὸ τῶν Ἰταλοαλβανῶν τὴν 19ην Φεβρουαρίου 1942 Διευθυντοῦ τῆς Νομαρχίας Γεωργίου Βασιλάκου.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἀποκαλυπτηρίων ἐγένετο ἡ παρέλασις πρὸ τῶν ἐπισήμων ὑπὸ μαθητῶν καὶ σχολῶν, προσκόπων καὶ ὁδηγῶν, ὡς καὶ τμήματος στρατοῦ, ὀχημάτων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφέροντο διάφοροι τύποι ὅπλων (ὅλμοι, μυδράλια κ.ἄ.).

Μεγάλην ἐντύπωσιν ἔκαμε εἰς τὸν λαὸν ἡ ὀργάνωσις καὶ καλὴ ἐμφάνισις τοῦ δοξασμένου στρατοῦ μας καὶ δικαίως κατεχειροκροτήθησαν.

Χαρακτηριστικὸν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ποὺ κατεῖχε τὸν κόσμον, ὅστις μὲ κάθε τρόπο παρηκολούθησεν τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Ἐθνικοῦ ἑορτασμοῦ ἦτο τὸ γεγονὸς τῆς παρουσίας τοῦ τμήματος στρατοῦ ἀφιχθέντος τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἀξιοτίμου Διοικητοῦ τοῦ 628 Τ. Π. ἀντισυνταγματάρχου κ. Ἀ. Κοπσαροῦ.

Γενικῶς αἱ ἐκδηλώσεις μὲ τὰς ὁποίας ἔληξεν ὁ ἑορτασμὸς τόσον τῆς 25ης Μαρτίου ὅσον καὶ τῆς ἑκατονταετηρίδος ἐσημείωσαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας μὲ τὴν καθολικὴν συμμετοχὴν τοῦ Θεσπρωτικοῦ λαοῦ.

Μὲ τὴν αὐτὴν καθολικὴν συμμετοχὴν τοῦ λαοῦ ἑωρτάσθη ἡ ἐπέτειος τῆς 25ης Μαρτίου εἰς Φιλιάταις, Παραμυθιάν, Μαργαρίτιον, ὡς καὶ εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας τοῦ Νομοῦ μας, ὅπου ὑπὸ τῶν δημίλων ἔλαβον χώραν ὁμιλίαι, χαρίσαντες εἰς τοὺς κατοίκους ὀλίγας στιγμὰς χαρᾶς καὶ συγκινήσεως, φέροντας εἰς τὴν μνήμην των τὸ μεγαλειῶδες θαῦμα τοῦ 21 ὡς καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς 100ετηρίδος ἀπὸ τῆς ἀναρρύσεως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Θρόνον τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας.

Β.Π.Ν.

ΑΙ ΑΡΧΑΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΜΟΝΑΔΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΝ

[Θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι τὸ ἀξιόλογον θέμα τῆς ἐγκαταστάσεως στρατοῦ εἰς τὴν πόλιν μας, μὲ τὸ ὁποῖον ἐπανειλημμένως εἶχεν ἀσχοληθῆ ἡ ἐφημερίς μας θέλει εὕρη κάποιαν λογικὴν ἀνταπόκρισιν ἀπὸ μέρους τῶν ἁρμοδίων.

Ἤδη ἐκδηλοῦται διὰ τοῦ κατωτέρω δημοσιευομένου ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως, σχετικὸν ἐνδιαφέρον καὶ ἐλπίζομεν ὅτι τὸ Γ.Ε.Σ. θὰ δώσῃ τὴν προσήκουσαν σημασίαν καὶ θὰ ἱκανοποιήσῃ ἕνα δίκαιον αἴτημα τῆς πόλεώς μας τὸ ὁποῖον, ἐπαναλαμβάνομεν, εἶναι καὶ μεγίστης ἐθνικῆς σημασίας θέμα].

Τὸ ἔγγραφον ἔχει οὕτω:

«Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν ὑμῖν συνημμένως ἀντίγραφον δημοσιεύματος τῆς ἐφημερίδος «ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ» (φύλ. 28—2—63), ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐγκατάστασιν μονάδος στρατοῦ ἐν τῇ πόλει τῆς Ἡγουμενίτσης, καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως προβῆτε εἰς τὰς ἐνδεδειγμένας περαιτέρω ἐνεργείας, γνωρίζοντες καὶ ἡμῖν σχετικῶς.

Ὁ Ὑφυπουργὸς

ΑΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ»

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 4—2—63 ὑποδεικνύετε ὡς ἀναγκαίαν τὴν ἵδρυσιν Παιδικοῦ Σταθμοῦ εἰς τὴν Κοινότητα Πέρδικας.

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἐτέθη τὸ δημοσίευμα, μᾶς παρέχεται ἡ πληροφορία ὅτι ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία ἔχει ἤδη προτείνει, βάσει καταρτισθέντος προγράμματος, τὴν ἵδρυσιν 500 παιδικῶν σταθμῶν εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν. Λόγῳ ὅμως τοῦ περιορισμοῦ τῶν πιστώσεων, ἐνεκρίθη διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἡ ἵδρυσις μόνον 15. Ἐφ' ὅσον ὅμως, τονίζεται, ἐξευρεθοῦν αἱ ἀπαιτούμεναι πιστώσεις θὰ ἐφαρμοσθῆ πλήρως τὸ πρόγραμμα τῶν Παιδικῶν Σταθμῶν, ὥστε νὰ καλυφθοῦν αἱ ἀνάγκαι ὅλων τῶν περιοχῶν τῆς χώρας.

Ὁ Ὑφυπουργὸς

ΑΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΓΡΑΙΚΟΧΩΡΙΟΥ

Ἀξ. Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας, τῆς 10ης τρέχ. εἰς σχόλιόν σας ὑπὸ τὸν τίτλον «Διὰ τὴν Δ.Ε.Η.» τονίζετε τὴν ἀνάγκην τῆς ἠλεκτροδοτήσεως τοῦ νέου συνοικισμοῦ τοῦ Γραικοχωρίου.

Σχετικῶς, πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν ἀναγνωστῶν σας, σᾶς πληροφοροῦμεν ὅτι ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία ἡμῶν προέβη ἤδη εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἀναγκαίας οἰκονομικοτεχνικῆς μελέτης, ἥτις καὶ ἀπεστάλη εἰς Ἀθήνας πρὸς ἔγκρισιν, ἐν συνεχείᾳ δὲ θέλομεν γνωρίσῃ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τὰς προϋποθέσεις ὑφ' ἃς θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἠλεκτροδότησις τοῦ συνοικισμοῦ Γραικοχωρίου.

Μετὰ τιμῆς

Ν. Β. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Διευθυντὴς Περιφερείας Πελοποννήσου — Ἠπείρου

ΑΞΙΖΕΙ ΚΑΘΕ ΕΠΑΙΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. Α. ΚΑΤΣΑΡΟΝ

Ἀξίζει κάθε ἔπαινος εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ Τάγματος Προκαλύψεως κ. Ἀρ. Κατσαρὸν ἀγωνιστὴν τοῦ ΕΔΕΣ ὅστις μὴ φεισθεὶς κόπων παρουσίασεν εἰς τὴν πόλιν μας μὲ τὴν Λαμπαδοφορίαν ζωντανὴν τὴν Ἑλλάδα, Βόρειον Ἤπειρον καὶ μὲ τὴν στρατιωτικὴν παρέλασιν ἐσκόρπισε ρίγη συγκινήσεως εἰς ὅλους κατοίκους.

Ἦτο ἡ καλυτέρα ἐθνικὴ διαφώτισις.

Ὡς Ἕλληνες εἴμεθα ὑπερήφανοι διὰ τοιούτους ἀξιωματικοὺς καὶ ἡ ἐφημερίς μας ἐκφράζουσα τὴν γνώμην πολλῶν κατοίκων συγχαίρει τὸν κ. Διοικητὴν τοῦ Τάγματος καὶ τοὺς κ.κ. ἀξιωματικούς.

Ο κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Σουλίου καὶ Ζαλόγγου ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Βουλευτὴς κ. Ν. Ἀθανασίου, ἐλθὼν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν φίλων του καὶ συνεργασθεὶς μετὰ τῶν προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν διὰ διάφορα ζητήματα τοῦ τόπου.

ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΝ ΤΗΣ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΕΜΝΗ ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΖΑΛΟΓΓΟΝ ΕΙΣ ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΣΟΥΛΙΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

ΕΨΑΛΗ ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΚΕΙ ΜΝΗΜΕΙΟΝ

Ἀφίχθησαν ἐξ Ἀθηνῶν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν πρωτοβουλίᾳ τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀθανασίου 1200 ἐκδρομεῖς τῆς Φυσιολατρικῆς Ἑνώσεως Ἀθηνῶν.

Σκοπὸς τῆς ἀφίξεως τῶν ἀνωτέρω ἦτο νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ ἡρωϊκὸν Σοῦλι καὶ τὸ Ζάλογγον.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἔλαβεν χώραν εἰς τὸν Ἱερὸν βράχον τοῦ Ζαλόγγου σεμνὴ τελετὴ καὶ ἐψάλη τρισάγιον ὑπὲρ τῶν πεσόντων κατὰ τὸν πόλεμον τῆς μαύρης σκλαβιᾶς τοῦ 21.

Ἐν συνεχείᾳ ἔλαβον χώραν ὁμιλίαι, ἀπαγγελίαι, λαϊκοὶ χοροὶ καὶ τραγούδια ὑπὸ δύο ὁμίλων νεανίδων ἐνδεδυμένων μὲ τοπικὰς ἐνδυμασίας.

Ἡ στήλη μας εὐχαριστεῖ τόσον τὸν βουλευτὴν κ. Ἀθανασίου, ὅσον καὶ τὴν Φυσιολατρικὴν Ἕνωσιν Ἀθηνῶν καὶ ὅσους συνέβαλον εἰς τὰς ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις εἰς τὸν Ἱερὸν βράχον τοῦ Ζαλόγγου ποὺ μᾶς φέρνει εἰς τὴν μνήμην μας τοὺς γενναίους προγόνους μας καὶ ἰδίως τὶς ἡρωϊκὲς Σουλιώτισσες, οἱ ὁποῖες ἐπροτίμησαν νὰ ριφθοῦν εἰς τὸν γκρεμὸν παρὰ νὰ παραδοθοῦν εἰς χεῖρας τῶν τυράννων Τούρκων. Τὰς ἑορτὰς ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἐντοπίους κατοίκους, Φυσιολατρικὴν Ἕνωσιν Ἀθηνῶν, ἐτίμησεν καὶ ἡ Ὁμοσπονδία ἐκδρομικῶν Σωματείων τῆς Ἑλλάδος.

ΩΣ ΜΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΕΙ Ο κ. ΑΘΑΝΑΣΑΚΟΣ

Ο ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ ΧΩΡΙΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Εἰς ἄλλα ἀρχίζουν αἱ ἐργασίαι καὶ εἰς ἄλλα ἐπρογραμματίσθησαν

ΖΩΗΡΟΝ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΔΕΗ

Σχετικῶς μὲ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν διαφόρων χωρίων τοῦ Νομοῦ ὁ τ. Βουλευτὴς κ. Ἀθανασάκος μᾶς πληροφορεῖ τὸ ἑξῆς ὡς πρὸς τὴν θέσιν τοῦ θέματος εἰς ἑκάστην κοινότητα ἤτοι:

1) ΑΜΠΕΛΩΝΟΣ — ΤΣΑΜΑΝΤΑ: Ἔχει ἐγκριθῆ ἡ δημοπρασία ἐκτελέσεως τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἔχει ἐκδοθῆ ἡ διαταγὴ ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν, ἥτις βελτιωμένου τοῦ καιροῦ θὰ ἀρχίσῃ.

2) ΒΑΒΟΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΑ. Δὲν συνετάγησαν μελέται, συνεπῶς πρέπει νὰ δοθῆ διαταγὴ καταρτήσεως των δεδομένου ὅτι εἶχεν ἀνακοινωθῆ ἀπὸ τοῦ 1961 ὅτι ἔχουν περιληφθῆ εἰς τὸ πρόγραμμα παραμεθορίων πενταετίας 1961—65.

3) ΑΣΠΡΟΚΚΛΗΣΙ, ΜΥΛΟΙ (Σμέρτος) καὶ ΜΑΥΡΟΝΕΡΙ. Ἐνεκρίθησαν αἱ μελέται ἠλεκτροφωτισμοῦ των καὶ μένει νὰ ἐκδοθῆ διαταγὴ δημοπρατήσεως τοῦ δικτύου χαμηλῆς τάσεως (ἐσωτερικοῦ τῶν χωριῶν) δεδομένου ὅτι ὑπάρχει δίκτυον ὑψηλῆς τάσεως (τὸ ἐξωτερικὸν τὸ διερχόμενον δι' αὐτῶν).

4) ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙΟΥ. Πρέπει νὰ γίνῃ μελέτη δικτύου χαμηλῆς τάσεως καὶ μὲ τὴν εὐκαιρίαν ποὺ θὰ διέλθῃ ἐκ τοῦ συνοικισμοῦ τὸ δίκτυον ὑψηλῆς τάσεως πρὸς Πόβλαν καὶ πέραν νὰ ἠλεκτροφωτισθῆ καὶ ὁ συνοικισμὸς αὐτὸς τῆς κοινότητος Ἁγίων Πάντων.

5) Ν. ΣΕΛΕΥΚΕΙΑ, ΚΑΣΤΡΙ, ΑΓΙΟΣ ΒΛΑΣΙΟΣ καὶ ΜΑΥΡΟΥΔΙ. Κατηρτίσθησαν καὶ ἐνεκρίθησαν αἱ μελέται ἠλεκτροφωτισμοῦ των καὶ ὑπολείπεται νὰ δοθῆ ἐντολὴ δημοπρατήσεως τῶν ἔργων ἐγκαταστάσεων ἠλεκτροφωτισμοῦ των.

6) Κοινότητες Παραποτάμου, Φοινικίου, Φανερωμένης καὶ Γηρομερίου. Ἔχει ἀνακοινωθῆ ὅτι θὰ ἠλεκτροφωτίζοντο κατὰ τὸ 1962. Ἀκόμη δὲν συνετάγησαν μελέται, συνεπῶς πρέπει νὰ δοθῆ ἐντολὴ καταρτίσεως μελετῶν.

7) ΠΑΛΑΜΠΑ. Ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς δὲν ἀντιμετωπίζεται ἀπὸ τὴν ΔΕΗ διότι δὲν ὑπάρχει δρόμος ἀμαξητὸς νὰ μεταφέρῃ τὰ ὑλικά.

Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω ἐπεσκέφθη ὁ κ. Ἀθανασάκος τοὺς ἁρμοδίους τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ ΔΕΗ πρὸς οὓς ἐνεχείρησεν ἐκτενὲς σημείωμα περὶ ὅλων τῶν ἀνωτέρω καὶ τοὺς παρεκάλεσε ὅπως ληφθῆ μέριμνα διὰ τοῦ προγράμματος ΔΕΗ τοῦ 1963 πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν χωρίων τούτων καὶ ἐλπίζει εἰς ἕνα κατὰ τὸ δυνατὸν εὐνοϊκὸν ἀποτέλεσμα.

Πάντως θὰ συνεχίσῃ τὰς ἐνεργείας του καὶ ἐν καιρῷ θὰ εὐημερήσῃ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων.

ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΗΣ ΣΤΗΛΗΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ

Τὴν ἡμέραν τῆς 25ης Μαρτίου καὶ ὥραν 3.30 μ.μ. ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς ἀναμνηστικῆς στήλης τοῦ Νομαρχοῦντος κατὰ τὸ ἔτος 1942 ἐν Ἡγουμενίτσῃ Γ. Βασιλάκου ἐνώπιον τῶν Ἀρχῶν, Στρατοῦ καὶ λαοῦ τῆς πόλεως.

Τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ἔψαλλε ὁ Λάκων Ἱεροκήρυξ κ. Τίτος Καράτζαλης βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ ἱερέως κ. Κων. Παπᾶ.

Τὴν προτομὴν ἀπεκάλυψεν ὁ Δημαρχῶν κ. Μ. Ζερβὸς ὁμιλήσας δι' ὀλίγων. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Νομάρχης ὡμίλησεν διὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Βασιλάκου, εἰπὼν ὅτι κατὰ τὴν κατοχὴν οἱ Ἀλβανοτσάμιδες θέλοντες νὰ προσαρτήσουν τὴν Θεσπρωτίαν εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐδολοφόνησαν τὸν Νομαρχοῦντα Γ. Βασιλάκον διὰ νὰ φύγουν ἔτσι ὅλαι αἱ Ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ ἐκ τῆς Θεσπρωτίας.

Ὁ Βασιλάκος ἔπεσε θῦμα τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς πίστεώς του πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια παρέστησαν ὁ ἀδελφὸς καὶ αἱ θυγατέρες τοῦ Βασιλάκου.

Ριπαὶ πολυβόλων ριφεῖσαι εἰς τὸ τέλος, ἀνήγγειλαν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Βασιλάκου ὅτι καὶ τὸ αἷμα του δὲν πῆγε χαμένο, διότι ἡ Θεσπρωτία εἶναι ἐλεύθερη καὶ Ἑλληνική.

Τὴν θυσίαν του καὶ τὴν θυσίαν τόσων ἄλλων Θεσπρωτῶν ἔξε δικήθησαν ἀργότερον οἱ ἀγωνισταὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως ΕΔΕΣ ἀποδιώξαντες τοὺς μισέλληνας Ἀλβανοτσάμιδες.

ΔΕΝΔΡΟΦΥΤΕΥΣΕΙΣ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου κ. Ἀντωνοπούλου ἐνεκρίθησαν ἀποφάσεις τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων Πέρδικας, Μαργαριτίου καὶ Κεστρίνης περὶ παραχωρήσεως κοινοτικῶν ἐκτάσεων δι' ἐκμισθώσεως ἐπὶ μίαν 30ετίαν πρὸς δενδροφύτευσιν ὡς ἑξῆς: Εἰς Πέρδικαν 5.000 στρέμματα, εἰς Μαργαρίτιον 1.000 στρέμματα καὶ εἰς Κεστρίνην 2000 στρέμματα.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ

Η ΜΟΝΗ ΕΛΠΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟΝ;

ΣΕΙΡΑ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΣΩΝΗ

Ὀξύτερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐποχὴ ἐμφανίζεται σήμερα τὸ μεταναστευτικὸ πρόβλημα. Καὶ τοῦτο γιὰ τρεῖς κυρίως λόγους: Ὁ πρῶτος εἶναι, γιατὶ τὴν τελευταία τριετία πῆρε διαστάσεις ἡ μετανάστευση, ποὺ ποτὲ ἄλλοτε δὲν εἶχε. Δεύτερον γιατὶ συνδυάζεται μὲ τὴν ἐγκατάλειψη τῶν χωρῶν καὶ τὴν ἐρήμωση τῆς ὑπαίθρου. Καὶ τρίτον γιατὶ ὡς ἕνα σημεῖο γίνεται πολιτικὴ ἐκμετάλλευση τοῦ προβλήματος. Ὅταν ὅμως τὸ ὅλο πρόβλημα τοποθετηθῆ στὴν ὀρθή του βάση καὶ μέσα στὰ πραγματικά του πλαίσια καὶ ἀντιμετωπισθῆ μὲ τὰ σημερινὰ δεδομένα, τότε ἀσφαλῶς θὰ ἀπαμβλυνθῆ, θὰ χάσῃ πολὺ ἀπὸ τὴ φαινομενικὴ του ὑπεροξύτητα.

Ζοῦμε σήμερα σὲ μιὰ μεταβατικὴ ἐποχή, ποὺ εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ δεύτερου παγκόσμιου πολέμου, ποὺ συνεκλόνισε ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὶς ὡς τότε καθιερωμένες ἠθικὲς καὶ πνευματικὲς ἀξίες. Ὁ πόλεμος αὐτὸς ἔληξε γιὰ μᾶς κοντὰ στὸ 1950. Νέες συνθῆκες διαμορφώθηκαν μεταπολεμικά, ποὺ ἐπέφεραν ἀναταραχὴ στὴ ζωή μας σ' ὅλες της τὶς ἐμφάνισεις...

Σὰν μιὰ ἀπὸ τὶς ἄμεσες μεταπολεμικὲς συνέπειες ἐμφανίζεται στὸ τόπο μας ἡ φυγὴ πρὸς τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα, τὸ κῦμα τῆς ἀστυφιλίας. Ἡ κατὰ στροφικὴ δεκαετία ἀπὸ τοῦ 1940 μέχρι τοῦ 1950, μὲ τοὺς πολέμους, τὴν κατοχή, τὸν πρῶτο καὶ τὸ δεύτερο γῦρο τοῦ συμμοριτοπολέμου, ἔκοψε καὶ τὰ τελευταῖα νήματα, ποὺ κρατοῦσαν δεμένο τὸ χωρικὸ μὲ τὸ πατρικὸ σπίτι καὶ τὴν πατρικὴ περιουσία. Ἔτσι ἕνα μεγάλο ποσοστό, οἱ νέοι τοῦ χωριοῦ ἔφυγαν γιὰ τὴν Ἀθήνα πρὸς ἀναζήτηση καλύτερης τύχης, γιὰ δημιουργία καλυτέρων ὅρων διαβιώσεων. Ἀπ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σημεῖο ἀρχίζει ἡ μετανάστευση. Μετανάστευση στὸ ἐσωτερικὸ βέβαια. Ἀλλὰ ποιὰ ἡ διαφορὰ της ἀπὸ τὴ μετανάστευση στὸ ἐξωτερικό, ἀφοῦ κι' ἔτσι τὸ χωριὸ ἐγκαταλείπεται καὶ ἡ ὕπαιθρος ἐρημώνεται; Μή πως ὁ Ἀθηναῖος θὰ ξαναγυρίσῃ κάποτε στὸ χωριό; «Ἄπαγε τῆς βλασφημίας!». Ἐνῶ οἱ μετανάστες τοῦ ἐξωτερικοῦ στοὺς ἑκατὸ οἱ ἐνενήντα θὰ ξαναγυρίσουν ὁπωσδήποτε στὸ χωριό, γιατὶ δὲν εἶναι εὔκολη μόνιμη ἐκεῖ ἐγκατάστασή.

Παραπέρα ἡ ἀνάπτυξη τῆς συγκοινωνίας ἐκμηδένισε τὴν ἀπόσταση τοῦ χωριοῦ ἀπὸ τὴν πόλη καὶ ἐπέφερε στενὴ ἐπαφὴ μεταξύ τους. Ἔτσι τὸ ρεῦμα τοῦ «πολιτισμοῦ» τῆς πόλης εἰσώρμησε ἀκάθεκτα στὴ ζωὴ τοῦ χωριοῦ μ' ὅλα τὰ συνεπακόλουθα. Οἱ κάτοικοι τῆς ὑπαίθρου καὶ ἰδιαίτερα οἱ νεώτεροι κατάλαβαν καλὰ πὼς οἱ παπέρες τους καὶ ὡς τότε καὶ οἱ ἴδιοι «ζοῦσαν πίσω ἀπὸ τὸν κόσμο» μένοντας στὸ χωριό, ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ἐλάχιστη περιουσία, ποὺ εἶχαν. Κατάλαβαν ἀκόμη πὼς ἡ ἐκμετάλλευση τῆς ἀσήμαντης αὐτῆς περιουσίας μὲ κόπους πολλοὺς ἀποδίδει ἐλάχιστα, ἐνῶ κάποια ἐργασία στὴν Ἀθήνα καὶ ἀργότερα στὸ ἐξωτερικὸ μὲ ὀλιγώτερους κόπους θὰ ἀπέδιδε ἀσυγκρίτως περισσότερα. Οἱ δυὸ λοιπὸν αὐτοὶ βασικοὶ λόγοι μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τὴν ἐπιβίωση κατ' ἀρχὴ καὶ τὴν καλλιτέρευση κατόπι τῶν ὅρων τῆς ζωῆς ἐξανάγκασαν καὶ ἐξαναγκάζουν τοὺς νέους τῆς ὑπαίθρου νὰ μεταναστεύσουν. Ὥστε ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτὴ ἡ μετανάστευση παρουσιάζεται ὡς κατάσταση ἀνάγκης, ὡς διέξοδος ἀπὸ τὴν ἀνεργία καὶ τὴν ὑποαπασχόληση. Ὡς πρόβλημα ζωῆς τῆς πλειονότητος τῶν κατοίκων τῆς ὑπαίθρου, ποὺ δὲν εἶχαν κάποιο πάγιο οἰκογενειακὸ εἰσόδημα.

Ἐδῶ πρέπει νὰ προστεθῆ πὼς οἱ ἐκ τῆς Θεσπρωτίας μετανάστες κατὰ τὰ τέσσερα πέμπτα τοὐλάχιστον δὲν εἶχαν προπολεμικὰ ὡς κυρία ἀπασχόληση τὴ Γεωργία. Ἦταν γανωταί, βαρελάδες, ὑλοτόμοι ἢ δὲν εἶχαν κανένα ἐπάγγελμα. Ὅπως δὲ εἶναι γνωστὸν τὰ ἐπαγγέλματα αὐτὰ μεταπολεμικῶς τείνουν νὰ ἐξαφανισθοῦν ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης κρίσεως ποὺ διέρχονται γιὰ γνωστοὺς λόγους. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀποτελεῖ ἕνα πρόσθετο λόγο, ποὺ ἡ μετανάστευση γιὰ τοὺς μικροεπαγγελματίας αὐτοὺς ἦταν ἡ σανίδα τῆς σωτηρίας αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των. Ἂν ἔμεναν ἐδῶ ἦταν καταδικασμένοι σὲ ἰσόβια ἔνδεια καὶ ἴσως καὶ σὲ τὸν ἀπὸ τὴν πεῖνα θάνατο. «Ἐκ δύο κακῶν προκειμένων τὸ μὴ χεῖρον βέλτιστον», λέγει ἀρχαῖον ἀπόφθεγμα. Καὶ στὴν περίπτωση αὐτὴ ποιὸς μπορεῖ νὰ κατακρίνῃ τὸ μετανάστη, γιατὶ προτίμησε τὸ δρόμο τῆς μεταναστεύσως καὶ ὄχι τῆς ἰσοβίου πενίας;

Ἀλλὰ τὸ πρόβλημα τῆς μεταναστεύσεως ἔχει καὶ ἄλλες ἀπόψεις.

Ἐπ' αὐτοῦ ὅμως θὰ ἐπανέλθωμε στὸ ἄλλο φύλλο.

ΒΑΣ. ΤΣΩΝΗΣ

Ο ΕΦΕΤΕΙΝΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

**ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΗΝ Α

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΓΑΜΟΙ

—Ὁ κ. Ἰωάν. Θ. Τσότος καὶ ἡ δὶς Κοσμαρία Γκίζη ἐκ Νεράϊδας ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Καστρίῳ.

Ἡ ἐφημερὶς μας εὔχεται εἰς τοὺς νεονύμφους βίον ἀνέφελον.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

—Ἐν Ἁγίῳ Βλασίῳ ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Γρηγορίου Δ. Μήτσιου μετὰ τῆς Ἐλευθερίας Σπ. Ντάντου.

—Ὁ κ. Γεώργιος Σαχπελίδης Τυπογράφος καὶ ἡ δὶς Χαρίκλεια Μπαρμπαβασίλογλου ἠρραβωνίσθησαν εἰς Ν. Σελεύκειαν.

—Ἡ δὶς Εὐτυχία Ἠλία Μήτσιου ἐξ Ἁγ. Βλασίου καὶ ὁ κ. Σάββας Γ. Παρασκευᾶς ἐκ Ν. Σελευκείας ἠρραβωνίσθησαν.

—Ὁ κ. Μηνᾶς Γ. Κολιογιάννης ἐκ Μαυρουδίου καὶ ἡ δὶς Βασιλικὴ Ἀθανασίου ἐξ Ἁγίας Μαρίνας ἠρραβωνίσθησαν.

—Ὁ κ. Δημ. Τσαμᾶτος ἔμπορος καὶ ἡ δὶς Εἰρήνη Θ. Πετσίνη ἠρραβωνίσθησαν ἐνταῦθα.

Ὁ «ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ» εὔχεται εἰς ὅλους ταχεῖον τὴν στέψιν.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ὁ φίλος Δήμαρχος Παραμυθιᾶς κ. Γ. Ρίγγας ἐγένετο πατὴρ ἄρρενος.

Νὰ τοῦ ζήση.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Τὸ νεοεκλεγὲν Συμβούλιον τοῦ Σωματείου Τεχνιτῶν οἰκοδόμων Ἡγουμενίτσης κατηρτίσθη εἰς Σῶμα ὡς ἀκολούθως:

Α΄ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

1) Χαράλαμπος Φλίνδρης, Πρόεδρος.
2) Βασίλειος Φουσέκης Ἀντιπρόεδρος.
3) Γεώργιος Παπανικολάου Γεν. Γραμματεύς.
4) Ἐλευθέριος Βαζούκης Ταμίας.
5) Πέτρος Καλλίνης Μέλος.
6) Παναγιώτης Φλίνδρης Μέλος.
7) Ἀντώνιος Βασᾶκος Μέλος.

Β΄ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

1) Λεωνίδας Παπαγεωργίου Πρόεδρος.
2) Χρῆστος Καλλίνης Μέλος.
3) Ἀντώνιος Βρόϊκος Μέλος.

Γ΄ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ παρὰ τῷ Ε.Κ.Ι.

1) Τακτικοὶ α) Βαζούκης Μιχαὴλ καὶ β) Φλίνδρης Παναγιώτης.

Δ΄ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ παρὰ τῇ Ὁμοσπονδίᾳ.

1) Παπανικολάου Γεώργιος.

ΕΥΧΑΙ

Εἰς τὸν ἀγαπητόν μου φίλον Θεόδωρον Κωνσταντίνου ἐξ Ἀργυροτόπου Θεσπρωτίας ποὺ ἐγένετο πατὴρ ἄρρενος τοῦ εὔχομαι νὰ τοῦ ζήση.

ΒΑΣΙΛ. ΜΠΟΜΠΟΡΗΣ
Δυτ. Γερμανία.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀπηχῶν καὶ τὰ εὐγνώμονα συναισθήματα ἀπάντων τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητός μου Καρβουναρίου θεωρῶ καθῆκον καὶ ἐπιβεβλημένην ὑποχρέωσιν, ὅπως καὶ διὰ τοῦ «Θεσπρωτικοῦ Ἀγῶνος» ἐκφράσω τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν πρὸς τὴν ὀργάνωσιν «ΟΧΦΑΑΜ» καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Μύλερ οἵτινες εὐγενῶς προσφερθέντες ἐχρηματοδότησαν τὸ ἔργον τῆς ὑδρεύσεως τῆς Κοινότητός μας Καρβουναρίου ἐπιλύοντες ἕνα σοβαρώτατον καὶ ζωτικώτατον πρόβλημα τῆς Κοινότητός μας.

Μὲ τὰ αὐτὰ συναισθήματα ἐκφραζόμεθα καὶ πρὸς τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Νομοῦ μας εἰς ἃς ἀποτεινόμενοι εἰσηγούμεθα ὅπως αἱ ἐργασίαι ἀρχίσουν αὐτὴν τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν καὶ οἱ κτηνοτρόφοι διαβιοῦν εἰς τὸ χωρίον καὶ ὑπάρχουσιν οὕτω ἐργατικαὶ χεῖρες ἀλλὰ καὶ καὶ ἡ ἐποχὴ εἶναι ἡ ἐνδεδειγμένη διὰ τοιαύτης φύσεως ἐργασίας.

Ἐν Καρβουναρίῳ τῇ 20 Μαρτίου 1963.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΘΩΜΑΣ ΠΑΠΑΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Φιλοπροοδευτικοῦ Ὁμίλου Ἡγουμενίτσης ἐκφράζει θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ Κινηματογράφου «Η ΟΑΣΙΣ» διὰ τὴν εὐγενῆ παραχώρησιν τῆς αἰθούσης τοῦ κινηματογράφου πρὸς ὀργάνωσιν ἐν αὐτῇ τῆς διαλέξεως τῆς 10ης Μαρτίου ἐ.ἔ.

Τὸ Δ. Σ. τοῦ «Φ.Ο.Η.»

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Τὸ Ταμεῖον Ἡγουμενίτσης προσκαλεῖ ἅπαντας τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρου εἰσοδήματος καὶ λοιπῶν ἐσόδων, οἵτινες ἔλαβον γνῶσιν τῆς ὀφειλῆς των, ὡς καὶ τὴν χρονολογίαν καταβολῆς, ὅπως προσέλθουν αὐτοπροσώπως εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ καταβάλουσι τὰς ὀφειλάς των, καθόσον λόγῳ ἀνεπαρκείας προσωπικοῦ δὲν θὰ περιοδεύσουν Διαχειρισταὶ εἰσπράξεως, οἱ δὲ μὴ συμμορφούμενοι ἑκουσίως θὰ ὑποστοῦν τὰς συνεπείας ἐπιβαρύνσεως τῆς ὀφειλῆς των διὰ τῶν νομίμων προαυξήσεων ἐκπροθέσμου καταβολῆς.

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ τῇ 12 Μαρτίου 1963.

Ὁ Διντὴς τοῦ Ταμείου
Ἡγουμενίτσης
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

ΔΡΑΧ. 1.500.000.000 5% 1963

ΤΙΤΛΟΙ ΑΝΩΝΥΜΟΙ - ΑΠΗΛΛΑΓΜΕΝΟΙ ΦΟΡΟΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΣΟΔΑ ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΑ

ΜΕ ΤΑΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ ΕΧΕΤΕ:

1. ΣΤΑΘΕΡΟΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ
Ὁ τόκος πρὸς 5ο)ο εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ τὸ ἐπιτόκιον τοῦ Ταμιευτηρίου τῶν Τραπεζῶν.

2. ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΠΡΟΝΟΜΙΑ
Αἱ ὁμολογίαι γίνονται ὑποχρεωτικῶς δεκταὶ ἀπὸ τὰς Τραπέζας διὰ τὴν παροχὴν δανείων ὕψους 60ο)ο ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας των. Γίνονται ἐπίσης δεκταὶ διὰ τὴν σύστασιν ἐγγυοδοσιῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τῶν Τραπεζῶν, τῶν Ν.Π.Δ.Δ. ὡς καὶ διὰ τὴν ἀντικατάστασιν ἐνεχύρων εἰς τὰς Τραπέζας.

3. ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ
Οἱ τόκοι πρὸς 5ο)ο, τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν λαχνῶν, ὡς καὶ τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς ὑπὲρ τὸ ἄρτιον ἐξοφλήσεως τῶν ὁμολογιῶν ἀπαλλάσσονται ἐντελῶς τοῦ φόρου εἰσοδήματος, τεκμηρίων καὶ τελῶν χαρτοσήμου.

4. ΜΕΓΑΛΑ ΚΕΡΔΗ
Τὴν 30ὴν Ἰουνίου καὶ 30ὴν Δεκεμβρίου τῶν ἐτῶν 1963, 1964, 1965 καὶ 1966 θὰ ἐνεργηθοῦν κληρώσεις εἰς τὰς ὁποίας θὰ συμμετάσχουν πᾶσαι αἱ ὁμολογίαι. Ὁ πρῶτος λαχνὸς ἑκάστης κληρώσεως ὡρίσθη εἰς 3.000.000 δραχμῶν. Συνολικῶς θὰ διανεμηθοῦν κέρδη 76.000.000 δραχμῶν.

5. ΑΣΦΑΛΗ ΑΥΞΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΣΑΣ
Ἡ ἐξόφλησις τῶν ὁμολογιῶν ἐνεργεῖται διὰ κληρώσεως εἰς τιμὴν ΑΝΩ ΤΟΥ ΑΡΤΙΟΥ, ὡς ἀκολούθως: Μία ὁμολογία τῶν 500 δραχμῶν ἐξοφλεῖται

τὰ ἔτη 1968—71 πρὸς δραχμὰς 530
τὰ ἔτη 1972—74 πρὸς δραχμὰς 550
τὰ ἔτη 1975—77 πρὸς δραχμὰς 565
τὰ ἔτη 1978—80 πρὸς δραχμὰς 580
τὰ ἔτη 1981—83 πρὸς δραχμὰς 600

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΣΑΣ

Ἀσφάλεια 100ο)ο. Ρευστότης ἄμεσος. Ἀπόδοσις 5ο)ο ἀφορολόγητος. Ἀδάπανος συμμετοχὴ εἰς κληρώσεις λαχείου μὲ κέρδη 76 ἑκατομ δραχ.

ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Εἰσπράττετε περισσότερα ἀπὸ ὅσα δίδετε, ἔστω καὶ ἐὰν κερδίσετε εἰς τὸ Λαχεῖον. Διότι τὸ κεφάλαιόν σας θὰ αὐξηθῆ ἀπὸ 6ο)ο—20ο)ο.

ΠΡΟΕΓΓΡΑΦΑΣ—ΕΓΓΡΑΦΑΣ ΕΝΕΡΓΟΥΝ:

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος
Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα
Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα
Ἡ Ἐθνικὴ Κτηματικὴ
Ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα
Ἡ Ἰονικὴ—Λαϊκὴ Τράπεζα
Ἡ Τράπεζα Ἐμπορικῆς Πίστεως
Ἡ Τράπεζα Μετοχικοῦ Ταμ. Στρατοῦ
Ἡ Ἀμέρικαν Ἐξπρὲς
Ἡ Τράπεζα Πειραιῶς
Ἡ Τράπεζα Ἐπαγγελματικῆς Πίστεως
Τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια
Τὸ Ταμεῖον Δανείων καὶ Παρακαταθηκῶν

ΠΡΟΕΓΓΡΑΦΑΙ 16-29 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΕΓΓΡΑΦΑΙ 30 ΜΑΡΤΙΟΥ - 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ
κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗ===

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Δύο ἀπὸ τοὺς στενωτέρους μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ, ἦλθαν μιὰ μέρα, νὰ Τοῦ ζητήσουν μιὰ παράδοξη χάρι. Στὴ δόξα Σου —Χριστὲ, εἶπαν ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, νὰ μᾶς δώσης τὸ προνόμιο ὁ ἕνας νὰ καθίση στὰ δεξιὰ Σου κι' ὁ ἄλλος στ' ἀριστερά Σου.

Ἀγανάκτησαν οἱ λοιποὶ μαθηταὶ καὶ μὲ τὸ δίκηο τους. Τὶ προνομιοῦχο θέσι θέλουν αὐτοὶ οἱ δυό; Μήπως ἐπὶ τέλους ὅλοι δὲν εἴμεθα μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ; Κι' ἄρχισαν τὶς φιλονικίες μεταξύ τους. Δὲν εἶναι καινούργιες οἱ φιλονεικίες γιὰ ἀρχιερατικὲς πρωτοκαθεδρίες στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ἐκινδύνευε ἡ εἰρήνη καὶ ἡ συνοχὴ τῆς μαθητικῆς ὁμάδος. Ἀλλ' ὁ Χριστὸς ἐπενέβη ἀποφασιστικὰ γιὰ νὰ σώση τὴν κατάστασιν.

Τοὺς ἐκάλεσε ὁ Χριστὸς καὶ τοὺς ἐξήγησε ποιὲς ἦταν οἱ κατ' Αὐτὸν ἀρχὲς πρωτοκαθεδρίας. Στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἰσχύουν διαφορετικοὶ κανόνες ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἰσχύουν στὰ ἀνθρώπινα βασίλεια. Οἱ ἄνθρωποι ὡς κανόνα τῆς ἐξουσίας θεωροῦν τὴν ἰσχύν. Ὅσο περισσότερους μποροῦσε κανεὶς νὰ διοικήση μὲ τὴ δύναμί του, τόσο μεγαλύτερος ὑπελογίζετο. Πόσους στρατιῶτας εἶχε ὑπὸ τὰς διαταγάς του. Αὐτὸ ἦταν τὸ πρωταρχικὸ μέλημα τῆς ἀνθρώπινης μεγαλειότητος.

Στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀρχὴ τῆς μεγαλειότητος ἦταν ἐντελῶς διαφορετική. Ἡ βάσις δὲν εἶναι ὑλικὴ ἰσχύς, ἀλλ' ἡ ὑπηρεσία ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ προσφέρη στοὺς συνανθρώπους του. Κατὰ τὸν Χριστὸν μεγάλος δὲν εἶναι ἐκεῖνος ποὺ μὲ τὸ σπαθὶ ἐπιβάλλει τὴν θέλησίν του, ἀλλ' ἐκεῖνος ποὺ ἐξυπηρετεῖ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερους. Μεγάλος δὲν εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγάς του πολλοὺς ὑπηρέτας, ἀλλ' ἐκεῖνος ποὺ ἐξυπηρετεῖ ὁ ὑπηρετῶν καὶ ὄχι ὁ ὑπηρετούμενος.

Ἀκοῦστε τὶ ὁ Χριστὸς εἶπε στοὺς μαθητάς Του ποὺ μάλωναν γιὰ τὶς πρωτοκαθεδρίες: «Ἐξεύρετε ὅτι οἱ νομιζόμενοι ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσι αὐτὰ καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτά· οὕτως ὅμως δὲν θέλει εἶσθαι ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅσπις θέλει νὰ γίνη μεγάλος ἐν ὑμῖν, θέλει εἶσθαι ὑπηρέτης ὑμῶν, καὶ ὅστις ἐξ ὑμῶν θέλει νὰ γίνη πρῶτος, θέλει εἶσθαι δοῦλος πάντων· διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε διὰ νὰ ὑπηρετηθῆ, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπηρετήση καὶ νὰ δώση τὴν ζωὴν Αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν» (Μάρκου ι΄ 42—45).

Ὡς παράδειγμα τῆς βασικῆς αὐτῆς ἀρχῆς τῆς Βασιλείας Του, ὁ Χριστὸς, ἔδωσε τὸν Ἑαυτόν Του. Δὲν ἔμοιαζε μὲ πολλοὺς ἀπὸ μᾶς ποὺ λέμε. «Ἀκοῦστε, παιδιά, ὅτι σᾶς λέγω κάνετε, καὶ ὄχι ὅ,τι κάνω». Τὰ λόγια τοῦ Κυρίου ἠκαλουθοῦντο πάντοτε ἀπὸ τὸ παράδειγμά Του. «Κι' ἐγὼ τὴ ζωή μου πρόκειται νὰ δώσω γιὰ νὰ σᾶς λυτρώσω. Γιὰ νὰ ζήσετε θὰ πεθάνω ἐγώ». Πόσο διαφορετικὸ αὐτὸ, ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ συχνὰ ἀκούμε στὸν κόσμο μας: «Νὰ πεθάνετε σεῖς γιὰ νὰ ζήσω ἐγώ». Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἰδιοτελοῦς αὐτῆς φιλοσοφίας τῶν ἀνθρωπίνων ἦγε τῶν εἶναι ὅτι σκοτώνουν τοὺς ἄλλους μὲ τὴ διαγωγή τους ἀλλὰ πεθαίνουν καὶ οἱ ἴδιοι. Ἡ ἐξαίρεσις —ὁ Χριστός. Ἐθυσιάστηκε γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Δὲν τὸν ὑπέταξε διὰ τῆς ἐξουσίας Του, ἂν καὶ μποροῦσε νὰ τὸ κάμη. Τὸν ἀγάπησε τόσο πολὺ ποὺ γιὰ νὰ τὸν σώση ἐθυσιάστηκε γι' αὐτόν. Ἀλλὰ ὁ θάνατος, δὲν Τὸν κράτησε. Τὸν ἠκολούθησε ἡ ἔνδοξος πρωΐα τῆς Ἀναστάσεως. Ἔπσι ἐζήσαμε ἡμεῖς ποὺ πιστεύομε σ' Αὐτόν, κι' ἔζησε κι' Ἐκεῖνος.

Ἕνας ἱεραπόστολος πῆγε μεταξὺ τῶν εἰδωλολατρῶν. Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ προσεπάθησε νὰ κάμη ἦταν νὰ τοὺς πῆ ὅτι ὑπάρχει Θεός. Ὁ εἰδωλολάτρης ὅμως ἡγέτης τοῦ εἶπε: «Καὶ νὰ μίζεις ὅτι δὲν ξεύρουμε ὅτι ὑπάρχει Θεός; Πήγαινε ἀπ' ἐκεῖ ποὺ ἦλθες». Ἐξυπνότερος ὁ ἄγριος εἰδωλολάτρης ἀπὸ τὸν Ρῶσον ἀστρονάυτη Τιτόβ καὶ ἄλλους οἱ ὁποῖοι χλευάζοντας ἀνεκοίνωσαν ὅτι, ὅταν ἔκαμαν τὶς ἐρεύνες τῶν στὸ διάστημα πέριξ τῆς γῆς, δὲν συνήντησαν τὸν Θεόν. Μ' ἂν Τὸν συναντοῦσαν δὲν θᾶταν μεγαλύτερος ἀπὸ αὐτούς.

Ἕνας ἄλλος ἱεραπόστολος πῆγε νὰ ἐργασθῆ μεταξὺ τῶν ἀγρίων. Ἄρχισε νὰ τοὺς κάμνη μαθήματα ἠθικῆς: «Νὰ μὴ κλέπτετε νὰ μὴ μεθᾶτε, νὰ μὴ λέτε ψέμματα κλπ.». Οἱ εἰδωλολάτραι τοῦ ἀπήντησαν: «Καὶ τὶ νομίζεις πὼς δὲν τὰ ξεύρουμε ἡμεῖς αὐτά; Πήγαινε νὰ τὰ διδάξης σὲ κείνους ποὺ σ' ἔστειλαν σὲ μᾶς». Εἶχαν δίκηο. Οἱ πολιτισμένοι, ἐξυπνότερα ψέμματα λένε ἀπὸ τοὺς ἀγρίους. Κλέβουν καὶ δὲν πιάνονται. Τὸ ποτὸ τὸ θεωροῦν ὡς ἔνδειξιν ἀνωτερότητος.. Αὐτὴ εἶναι ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς ζούγκλας καὶ τῶν πολιτισμένων πόλεων μας. Ἐξευγενισμὸ τῆς ἁμαρτίας κάναμε.

Στοὺς ἄγριους αὐτοὺς ἦλθε βραδύτερον ἕνας ἄλλος ἱεραπόστολος. Πῆγε στὴ χορταρένια σκηνὴ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς φυλῆς καὶ τοῦ εἶπε: «Ὁ Θεὸς τοῦ Οὐρανοῦ, μ' ἔστειλε νὰ σοῦ πῶ, ὅτι θὰ σὲ κάμη εὐτυχισμένο καὶ θὰ σὲ ἀπαλλάξη ἀπὸ κάθε τι ποὺ σὲ πειράζει. Καὶ γιὰ νὰ τὸ καπορθώση αὐτό, ἔγινε ἄνθρωπος κι' ἔχυσε τὸ Αἷμα Του». Ἀφοῦ μίλησε ἔτσι ὁ ἱεραπόστολος στὸν ἀγριάνθρωπο αὐτὸ, ξάπλωσε δίπλα του καὶ κοιμήθηκε σὰν ἕνα μικρὸ παιδάκι. Ὁ Ἰνδὸς εἰδωλολάτρης, ἤρχισε νὰ σκέπτεται. Τὶ εἴδους ἄνθρωπος εἶναι αὐτός. Εἶδε ὅτι εἶμαι ὁπλισμένος κι' ὅτι θὰ μποροῦσα νὰ τὸν σκοτώσω, καὶ ὅμως δὲν φοβᾶται. Δὲν μπορῶ νὰ ξεχάσω τὰ λόγια του. Ὁ Θεὸς νὰ γίνη ἄνθρωπος καὶ νὰ ἀποθάνη γιὰ νὰ σώση ἐμένα; Δὲν μπορῶ νὰ τὸ καταλάβω αὐτό. Ὁ Ἰνδὸς εἰδωλολάτρης καὶ στὸν ὕπνο του ἀκόμη δὲν μποροῦσε ν' ἀποβάλη ἀπὸ τὴ σκέψη του, πὼς ὁ Χριστὸς ἂν καὶ εἶχε τὴ δύναμι νὰ κυριαρχήση, θυσιάστηκε γιὰ τὸν κόσμο ποὺ ἤθελε νὰ κερδίση. Κι' ἐν τέλει δέχθηκε τὸν Χριστὸ ὡς Σωτῆρα καὶ Κύριο τῆς ζωῆς του. Ὁ Χριστιανισμὸς ξαπλώθηκε σὰν φωτιὰ μεταξὺ τῶν εἰδωλολατρῶν τῆς περιφερείας. Ἡ θυσία Του Τοὺς κέρδισε κι' ὄχι ἡ δύναμίς Του. Ἀλλὰ στὴ Θυσία Του φανερώθηκε ἡ δύναμίς Του. Μὲ τὴ Θυσία Του αὐτὴ μπορεῖ νὰ σώση καὶ τὴ δικιά σου ψυχὴ ἀπὸ τὰ σατανικὰ δεσμὰ ποὺ τώρα βρίσκεται. Πέθανε Ἐκεῖνος γιὰ νὰ ζήσης ἐσύ. Ἄραγε ζῆς; Ἐὰν ὄχι, γιατὶ δὲν δέχεσαι τὸν Χριστὸν γιὰ ν' ἀρχίσης νὰ ζῆς τὴ ζωὴ τὴν ἄφθονη, τὴ συγχωρημένη, τὴν γεμάτη μὲ τὴν εἰρήνη τοῦ Οὐρανοῦ;

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβη ἕνα τεύχος μὲ τὴν σειρὰν τῶν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ὁλοκλήρου τοῦ προηγουμένου μηνὸς ἢ δωρεὰν ὁλόκληρον τὴν Καινὴν Διαθήκην εἰς ἁπλῆν νεοελληνικὴ μετάφρασιν ἂς μᾶς γράψη στὴ διεύθυνσι: «Ο ΣΠΟΡΕΥΣ» Γραμματοθυρὶς 387 ΑΘΗΝΑΣ.

Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΤΗΣ ΑΤΕ ΗΓΟΥΜΕΝΙΣΤΗΣ

Τὸ εἰς τὴν πόλιν μας Ὑποκατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς ἀγρότας τῆς Θεσπρωτίας τὰς ὑπ' ἀριθμ. 422 καὶ 854 τοῦ 1963 ἐγκυκλίους της. Ἀμφότεραι αἱ ἐγκύκλιοι αὗται εἶναι ἀναλυτικώτατοι εἰς ὁδηγίας καὶ λίαν διαφωτιστικαί. Ἀναφέρονται δὲ αὗται εἰς χορηγούμενα δάνεια καὶ τὴν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐνίσχυσιν τῶν ἀγροτῶν πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ βιωτικοῦ των ἐπιπέδου. Ἀμφοτέρας τὰς ἐγκυκλίους ταύτας δι' ἔλλειψιν χώρου θέλομεν δημοσιεύσει ὁλοκλήρους εἰς ἑπόμενα φύλλα, πρὸς καλύτερον κατατοπισμὸν τῶν ἀγροτῶν μας ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῶν ἐν λόγῳ ἐγκυκλίων, αἱ ὁποῖαι γέμουν διαφωτίσεως καὶ παρατρύνσεων πρὸς τοὺς ἀγρότας διὰ τὴν ἔτι καλυτέραν καὶ ἀποτελεσματικωτέραν συνεργασίαν μὲ τὸ Ἵδρυμα, διὰ νὰ δυνηθοῦν οὗτοι νὰ προκόψουν. Ἡ ἀλήθεια, ὑπὸ πάντων διατυπουμένη εἶναι, ὅτι ἀπὸ διετίας καὶ πέραν εἰς τὸ ἐνταῦθα Ὑποκατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης σημειώνεται μία μεγάλη ἔντασις ἐργασίας πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν διὰ τὴν πλήρη ἀνταποκρισιν τῆς Τραπέζης πρὸς τὴν ἀποστολήν της. Ἡ ἀπὸ μέρους τῆς Τραπέζης ἀξία παντὸς ἐπαίνου πλήρης διαφωτισις τῶν ἀγροτῶν μας, εἰς τὸ ὅτι τὸ συμφέρον των καὶ μόνον τοῦτο ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς τὴν καλὴν συναλλαγὴν μετὰ τῆς Τραπέζης των, ἵνα αὕτη δυνηθῆ καὶ τοὺς ἐνισχύση ποικιλοτρόπως καὶ χαμηλοτόκως, μὲ ἀποτέλεσμα τὴ καθιέρωσιν κατὰ μέγα μέρος τῶν καλῶν συναλλαγῶν των μὲ τὴν Τράπεζάν των καὶ τὴν ἐνίσχυσιν κατὰ μεγάλον ποσοστὸν τῶν παραγωγῶν διὰ παλλοὺς καὶ ποικίλους σκοποὺς μὲ εὐρυτέρα ἀντίληψιν. Ὁ ἀγρότης μας προσερχόμενος εἰς τὴν Τράπεζάν του ἐνταῦθα αἰσθάνεται θαλπωρὴν καὶ συναντᾶ καλὴν μεταχείρισιν. Ἡ δὲ ἐν γένει διαφώτισις, ποὺ τοῦ γίνεται ἱκανοποιεῖ πλήρως αὐτὸν καὶ ἀποχωρεῖ τῶν Γραφείων τῆς Τραπέζης εὐχαριστημένος.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΟΙ ΔΑΣΜΟΙ

Κύριε Διευθυντὰ τοῦ «Θεσπρωτικοῦ Ἀγῶνος»,

Τυγχάνω ἀνάπηρος καὶ ἀπὸ τὴν Δυτικὴ Γερμανία ὁ συγγενής μου Γεώργιος Δημητρίου μοῦ ἔστειλε ἕνα ζεύγος παπούτσια, εἰδικὰ διὰ κρυοπαγήματα.

Τὰ παπούτσια ταῦτα ἐνῶ ἠγοράσθησαν εἰς Γερμανίαν πρὸς 250 δραχμ. αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ τοῦ τόπου μας μοῦ ἐπέβαλον δασμὸν ἐκ δραχμ. 140 ποσὸν τὸ ὁποῖον ὑπεχρεώθην νὰ καταβάλω.

Καίτοι διεμαρτυρήθην πρὸς τοὺς ἁρμοδίους διὰ τὸ ὑπέρογκον τοῦτον δασμὸν δυστυχῶς δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἡ διαμαρτυρία μου.

Δι' αὐτὸ ἀναγκάζομαι νὰ τὸ φέρω σήμερα εἰς τὴν δημοσιότητα διὰ νὰ λάβουν γνῶσιν οἱ ἁρμόδιοι τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ εἰσακουσθῆ ἡ φωνή μου καὶ δὲν θὰ ἐπαναληφθῆ τοῦ λοιποῦ τοιαύτη ὑπέρογκος φορολογία.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν
ΗΛΙΑΣ ΑΘΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ἐκ Κυραπαναγιᾶς —Καρβουναρίου Παραμυθιᾶς

ΛΙΓΑ ΑΠ' ΟΛΑ

— ΟΡΘΗ ἡ ὑπόδειξις τοῦ τ. βουλευτοῦ κ. Στρᾶτη Ἀθανασάκου πρὸς τοὺς προέδρους τῶν Κοινοτήτων Μαργαριτίου —Πέρδικας —Μαζαρακιᾶς — Προδρομίου —Νέας Σελευκείας — Γαρδικίου— Καστρίου καὶ Παραποτᾶμου περὶ ἱδρύσεως καὶ ὀργανώσεως εἰς τὰς Κοινότητάς των, κοινοτικῶν γυμναστηρίων.

Ἡ ὕπαρξις τοιούτων γυμναστηρίων εἰς τὰ μεγάλα κυρίως χωριὰ εἶναι χρήσιμος ὄχι μόνον διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν σχολείων ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἐξωσχολικοὺς νέους.

Περαιτέρω τοὺς συμβουλεύει καὶ τοὺς ὑποδεικνύει τὸν τρόπον ἱδρύσεως κοινοτικῶν γυμναστηρίων καὶ ἐφ' ὅσον προβοῦν εἰς τοιαύτας ἀποφάσεις θὰ εἶναι πρόθυμος νὰ τοὺς παράσχη τὴν συνδρομήν του πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των.

⁂

— ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ τῶν Κοινοτήτων Λεπτοκαρυᾶς —Ραβενῆς— Καλλιθέας καὶ Χαραυγῆς τῆς ἐπαρχίας Φιλιατῶν καὶ Πολυλόφου Παραμυθιᾶς ἐφ' ὅσον στεροῦνται Κοινοτικοῦ Ἰατροῦ ὀρθῶς ζητοῦν τὴν ὑπαγωγὴν των εἰς τὸ Ἰατρεῖον Βροσύνης τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων λόγῳ γειτονίας των πρὸς αὐτὸ καὶ μέχρι ἐπανδρώσεως τῶν γειτονικῶν Ἰατρείων. Ἂς εἰσηγηθῆ λοιπὸν ὁ κ. Νομίατρος τὴν παραδοχὴν τοῦ αἰτήματός των τὸ ὁποῖον ἀπὸ μέρους μας θεωρεῖται λογικὸν καὶ δίκαιον.

⁂

— ΔΙΑ σχετικῆς ἀποφάσεως παρατείνεται ἡ προθεσμία ὑποβολῆς δηλώσεων ὀρυζοκαλλιεργείας μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1963 καὶ ἐκδόσεως ἀδειῶν ὀρυζοκαλλιεργείας μέχρι καὶ τῆς 15ης Μαΐου 1963.

⁂

— ΚΑΛΗ ἡ ἀρχὴ τοῦ Φ.Ο.Η. ποὺ ἐπραγματοποίησε τὴν δοθεῖσαν διάλεξιν.

Εὐχάριστον θὰ ἦτο ἐὰν συχνὰ — πυκνὰ ἐπακολουθοῦσαν πνευματικὰ συμπόσια πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ πνεύματος τῶν κατοίκων τῆς πόλεώς μας.

⁂

— ΕΙΣ τὴν